

LAPPI PUHUU

© Kirjoita meille: lukijat@lapinkansa.fi. Toimitus voi muokata ja lyhentää tekstejä. Enimmäispituus on 2 000 merkkiä. Kirjoita omalla nimelläsi. Julkaisemme kirjoituksia nimimerkillä vain poikkeustapauksissa.

Lohi ui sameassakin vedessä

Nuorena harreja ja tammukoita onkessani uskoin kuten Urpo Alatalokin, että lohikalat tarvitsevat sorapohjaiset, kirkasvetiset joet. Hän väittää, että "Kemijoki on muuttunut sadassa vuodessa keltomaksi lohelle" (LK 11.2.). Väite ei pidä paikkaansa.

Vanhempana viisastuu. Lohikalat pärjäävät tosi huonolaatuissa vedessä, jos on nousuintoa ja kalat ovat leimaantuneet veteen. Nykyisin ei niin ole, kaikki järviin ja jokiin istutettavat kalat tulevat kalanviljelylaitoksilta, ovat rehu-kaloja. Ne eivät älyä kutea. Hauet ja matikat syövät istutuskalat vesistöistä pois.

Oltiin Paraisilla valtion kalatalousoppilaitoksella opiskelemassa kalaherraksi, mitä minusta ei tullut. Pääsimme sähkökalastamaan Turun Aurajoen Halistenkoskelle nousevia meritaimenia. Ne sumputettiin ja myöhemmin lypsettiin ja siirrettiin padon yli. Virtaus joesta oli poikki, kalat olivat lähes kuivassa jokiuomassa.

Aurajoen vesi on savisameaa,

peltoilta tulee savea ja ravinteita. Näkösyvyyttä joessa ei ole juuri ollenkaan. En uskonut jokiuomassa olevan ainakaan lohia, korkeintaan sammakoita ja särkikaloja, veden laatu oli niin huono. Kuivassa jokiuomassa savivedessä oli enemmän lohikaloja kuin olen koskaan nähnyt.

Tyrmäsimme sähköllä lähes kymppikiloisia meritaimenia, jotka haavittiin ja sumputettiin. Isojen meritaimenten seassa oli lohijalkoja, parikiloisia merilohia, jotka hyppäsivät korkealle, kun annettiin sähköä vähiin vesilammikoihin. Oli siinä palapolliisilla vahtimista, kun hupikalastajat nostelivat nostokoukuilla lohijalkoja kivenkoloista alavirrasta reppuihin. Agrigaattisähkö tyr-

mäsi lohikalat tehokkaasti, sillä savisamea vesi johtaa sähköä hyvin. Kuivassa jokiuomassa oli paljon isoja nahkiaisia, joihin emme kajonneet, kuten emme merilohiinkaan.

Veden laatu ei ole ongelma jokeen leimaautuneille lohikaloille. Eri asia on, syövätkö hauet smoltit olemattomiin patoaltaista, kuten Vietosen velvoitetaimenet, jotka kasvatetaan Taivalkosken kalanviljelylaitoksella.

Mitä ei syö hauki, loput laskeutuvat mereen. Ne eivät leimaudu koskaan järveen. Niiden koti on Taivalkoskella, laitoksen mätisuppilossa, missä ne ovat syntyneet.

JOUKO LAMPELA

kaupunginvaltuutettu (ps.), Rovaniemi

KIRJOITTAJAN mukaan lohi ei nyrpistele sameallekaan vedelle.

Miksi oikea hinta puusta tärkeää?

Metsänhoitopäällikkö Kari Kuusniemi Stora Ensolta peräänkuuluttaa oikea-aikaista metsänhoitoa tärkeänä toimenpiteenä metsänkasvatuksessa (LK 25.2.). Hän toteaa yleisesti tiedossa olevan asian mittavista hoitorästeistä, muttei pohdi syitä siihen.

Sellu- ja paperiyhtiöt tarvitsevat kuitupuuta raaka-aineeksi suuret määrät. Kannattavan toiminnan perusedellytyksiä on minimoida tuotantokustannukset. Raaka-aine on yksi tekijä tuotantoketjussa

ja sen hinta on pidetty matalana vuosikymmenet. Kuitupuun reaalin hinta on jopa pienempi kuin 30 vuotta sitten. Selvää on, että metsänhoitorästejä on kertynyt ja kertyy lisää tällaisella hintatasolla.

Kuitupuun hinta Lapissa on ensiharvennuksessa noin 13 ja päätehakkuussa noin 20 euroa kuutio, kun puun korjuukulut ja ajo tien varten maksaa yli 20 euroa kuutio.

Metsäyhtiöt, poliitikot ja tutkimuslaitokset kertovat mieluisesti, kuinka Suomessa kasvaa ennen näkemättömän paljon met-

sää ja sen kasvu ylittää hakkuutarpeen. Kehuvat Suomessa harjoitetun onnistunutta metsäpolitiikkaa. Onko metsäasioissa onnistuttu, kun puolet metsänhoitotoista on tekemättä ja sen myötä laskennalliset tappiot ovat Luonnonva-

Harjoitettu aukkohakkuupoliittikka toi 1960- ja 1970-luvuilla metsä- ja sahayhtiöille halpaa raaka-ainetta ylen määrin.

rakeskuksen mukaan huimat kas-ki miljardia euroa?

Harjoitettu aukkohakkuupoliittikka toi 1960- ja 1970-luvuilla metsä- ja sahayhtiöille halpaa raaka-ainetta ylen määrin. Taisipa siinä metsänomistajainkin hyötyä, kun tukkipuusaanto paikkaili korjuukuluja.

Kuusniemi toteaa metsänkasvatuksen olevan 60-80 vuoden projekti. Sitä se valitettavasti on harjoitetulla metsäpolitiikalla. Korjuukuluja paikkaavaa tukkipuusaantoa ei näistä puupelloista

löydy saman sukupolven aikana.

Lapissa metsänomistajia on 32214, heidän keski-ikä on 61,3 vuotta ja metsänomistuksen mediaania-ala on 23,4 hehtaaria. Metsälöt ovat pieniä. Näiden tietojen pohjalta ennuste metsien hoitorästien vähenemisestä ei ole realismia, ellei energia- ja kuitupuun hinta oleellisesti nouse tai korjuukulut laske. Alkuvuosi on erinomaista aikaa metsäyhtiöille katastaa harjoitettua puunhintapolitiikkaa.

KARI KIVELÄ